

for omkostningskrævende, både når vi taler om økonomi og om moral. På den baggrund blev døren åbnet for de reguleringsmuligheder, vi kender, men til dato er det endnu ikke lykkedes at finde frem til en ny reguleringsform, der kan afløse kvoterne.

I Venstre er vi meget optaget af, at man snart kan finde frem til et ordentligt fiskeriforvaltningssystem. For nærværende synes de forskellige former for indsatsregulering – dvs. regulering gennem krav til maskestørrelse, havdage og de øvrige kendte ting – at være det bedste. Derfor understreges det også, at Folketinget som følge af den dagsorden, der foreligger her, vil være fiskerierhvervet behjælpeligt med en mangfoldighed af forsøg for at få tilvejebragt grundlag for afskaffelse af kvotesystemet i år 2002. Det er også magtpåliggende for os, at de kommende forsøg skal levere tungtvejende argumenter, der for alvor kan danne belæg for et nyt, enklere og friere reguleringsystem.

Men vi erkender også, at afskaffelse af kvoterne og indførelse af en anden regulering i sig selv ikke er nok til at løse fiskeriets problemer. Grundlaget for et både miljømæssigt og økonomisk levestærkt dansk fiskeri er derfor forbundet med en nødvendig tilpasning af fiskerflåden, som sikrer, at de fornødne reduktioner af fangstkapaciteten bliver mulige og fleksible og samtidig sikrer den fornyelse af flåden med en maksimal fleksibilitet, som vi har så stærkt behov for. Dette skal ses i sammenhæng med nogle ordentlige ophørsordninger og attraktive vilkår for nyinvesteringer, som er helt nødvendige elementer i forsøget på at sikre et konkurrencedygtigt fiskerierhverv i Danmark i fremtiden og samtidig sikre, at de unge igen ønsker at træde ind i fiskerierhvervet.

For at finde frem til en bedre regulering til afløsning for kvotesystemet mener vi i Venstre, at man fremover i langt højere grad skal benytte sig af fiskernes praktiske erfaringer og ekspertise. Det er derfor af overordentlig stor betydning, at fiskerne, industrien, biologerne og det politiske system formår at overvinde de eksisterende barrierer og indgår i en tæt, tillidsfuld og åben dialog.

En form for medforvaltning i dansk fiskeri, som det netop er foreslået af et par danske forskere i et nyt debatoplæg, kunne også være en mulighed. Hvis man gennem dialog og samarbejde med fiskerne kan nå til større enighed om, hvordan man skal indrette sig, når vi taler om flådens fremtidige struktur og reguleringen

af fiskeriindsatsen, vil mange af de nuværende problemer blive løst. Medansvar, medforvaltning og ansvar i det hele taget vil selvfølgelig sikre accept af og forståelse for alle mulige initiativer og reguleringer, og samtidig kan vi måske mindske kontrolindsatsen.

Derfor er spørgsmålet for os at se, om regeringen og embedsapparatet har den fornødne tillid til fiskerne. I Venstre vil vi meget gerne medvirke til, at den tillid opstår, og vi ser gerne flere initiativer og nogle af den nævnte rapport's mekanismer sat i gang for at øge inddragelsen af fiskeriets organisationer, når erhvervets problemer skal løses. De initiativer, der tages på baggrund af dagsordenen, skal således ske i det tættest mulige samarbejde med erhvervet og ikke på forhånd udelukke nogen som helst muligheder.

Der ligger store og komplicerede udfordringer og opgaver forude for at få problemerne med hensyn til fangstkapacitet og variable fiskebestande til at gå op i en højere enhed og harmonere. Men gennem et samarbejde kan og skal det lykkes, og derfor skal vi have etableret et tillidsfuldt samarbejde mellem alle instanser. Målet er – og det må det være for os alle sammen – at gøre fiskeriet attraktivt og under langt friere reguleringsvilkår muliggøre en udvikling af fiskerflåden, så erhvervets indtjningsgrundlag og konkurrenceevne ikke alene fastholdes, men forbedres.

Jeg vil lige sige, at den sidste pind i dagsordenen er for os i Venstre en understregning af en politik, som vi ser, at fiskerne allerede er i fuld gang med at sætte på plads, og derfor kan vi tilslutte os den med fuld musik.

Endelig vil jeg nævne til sidst, at vi har haft megen diskussion om vores forhold til Norge i forbindelse med fiskeripolitikken. Vi har jo som danskere et stærkt forhold til vort broderfolk i Norge, og i den sammenhæng havde vi gerne set, at Norge var blevet medlem af De Europæiske Fællesskaber. Men sådan gik det jo ikke, og derfor er der fra denne talerstol grund til at minde om, at det samarbejde, der blev lagt op til i forbindelse med forhandlingerne op til Norges afstemning om EU-medlemskabet, kræver forståelse fra begge lande. Som det ser ud i øjeblikket, mangler nordmændene nogen forståelse for, at det også gælder dem, og derfor synes jeg, vi bør se på, om vi fra dansk side for alvor bliver nødt til at rejse spørgsmålet i EU om EØS-aftalerne, hvis Norge ikke snart erkender den nødvendige gensidighed.